e. हर्नस-हनसोऽव्यर्जनमित्त । f. यच्चाक्नेनी विद्यां युकार् यचाविद्यां-स्तस्य सर्वस्यैनसोऽवयर्जनमित्त ॥ १३ ॥

का॰ [१०. ट. ६.] शाकलाधानं देवकृतस्येति प्रतिमल्लमिति । षट् षद्यूपशकलानि सर्वेऽग्री निद्धुः ॥ षद्यक्र्यादिवत्यानि हे शकल वं देवकृतस्य देवविषये विहितस्य एनसो यज्ञनाभावादिलन्नणस्य पापस्य व्यमवयज्ञनमित नाशकं भवित अवपूर्वी यज्ञिनीशनार्थः अवयज्ञतीत्यवयज्ञनम् ॥ मनुष्यकृतस्य मनुष्येषु कृतस्य द्रोहिनिन्द्दिरेनसोऽवयज्ञनमित्त ॥ पितृकृतस्य पितृषु कृतस्यनसः श्राद्धा-कर्णादिनीशनमित्त ॥ आत्मविषये कृतस्य पापस्यात्मिनिन्द्दिनीशनमित ॥ एन-स-एनसः यावित पापानि तावतां सर्वेषां नाशनमित ॥ किं च विद्धान् ज्ञानानो ज्ञानपूर्वकं यदेनः पापमदं चकार् कृतवान् अविद्धान् अज्ञानपूर्वं च यद्हिनेनश्रकार् तस्य सर्वस्यनसः ज्ञानाज्ञानपूर्वस्य पापस्य वमवयज्ञनं नाशनमित ॥१३॥

सं वर्चमा पर्यमा सं तुनूभिर्गन्मक् मनमा सह शिवने । बष्टा मुद्रत्रो विद्धातु रायोजनुमार्ष्ट तुन्वो यहिलिष्टम् ॥१८॥

का॰ [१०. ट. ७.] ग्रयरेण चाबालं ययास्वं चमसान्यूर्णपात्रानवमृशित कृरित-कुशानवधाय सं वर्चसित । पूर्णपात्रानुदक्यूर्णानित्यर्थः ॥ वाष्ट्री त्रिष्टुप् व्याख्या-तापि [२. २८.] व्याख्यायते । वर्चसा ब्रह्मवर्चसेन वयं समगन्मिक् संगता भवाम गर्कतर्लिङ ग्रदादिवारूपो लुकि उत्तमबङ्गवचने मो नो धातोरिति [पा॰ ट. २. ६८.] मस्य नकारः । पयसा ज्ञीरादिरसेन समगन्मकृत्यनुवर्तते । तन्त्रभिरनुष्ठानज्ञमैः शरीरावयवैः समगन्मिक् । शिवेन समीचीनेन कर्मश्रद्धायुक्तेन मनसा समगन्मिक् । किं च सुद्त्रः शोभनदानः वष्टा देवो रायो धनानि विद्धातु । तन्वः शरीरस्यास्मदीयस्य यदिलिष्टं विश्लिष्टम् लिश ग्रल्पोभावे निष्ठातः विशेषिण न्यून-मङ्गं तदनुमार्ष्टं न्यूनवपरिकारेणानुकूलं कृता शोधयतु ॥ १८॥

V. सिमन्द्र णो मनसा नेषि गोभिः सह सूरिभिर्मघवन्सह स्वस्त्या । सं ब्रव्हीणा देवकृतं यदस्ति सं देवानीह सुमती यद्वियोनाह स्वाकृत ॥१५॥